

get Legn paa en Lovens Mand paa Valgtribunen. Det er jo imod Forretningsordenen (Ordføreren: Er det ulovligt?). Om det er ulovligt? Maa jeg spørge: er det ulovligt at henvende sig til Formanden og paany forlange Ordet, eller at protestere imod en Uret fra hans Side? Er det ulovligt? For det ærede Medlem, at jeg foreslaar, at den faldne Kandidat skulle gjøre noget Ulovligt? Nei, det er langt fra; men naar han roser den Vedkommende for at være en Lovens Mand, der taus bøier sig for Orden og Ret, og bagefter siger om ham, at han har faaet Bepreidelser, fordi han har afbrudt den valgte Kandidat flere Gange, passer det ikke sammen. Mig forekommer det, at denne Afbrydelse af Valghandlingen af den faldne Kandidat er imod Ordenen, men det er med Ordenen at protestere mod en Uret, som man tror er viist En. Det er overensstemmende med god Orden og overensstemmende med Loven, naar en Anderet som her, Formanden for Valgbestyrelsen, negter ham Noget, og han tror, det er Uret, at han da protesterer. Derimod er det ikke ganske overensstemmende med Procesreglerne, at man acquiescerer ved en Dom og saa bagefter appellerer den. Jeg skal ikke negte, at jeg meget kunde have ønsket, da der stod paa Valgtribunen en stor Del af Valgbestyrelsen og en stor Del af de Vedkommendes Stillere, at han da ikke, de Andre uafvidende — thi de fleste eller Halvdelen af Vidnerne sige, at de ikke vide Noget om, at Ordet er blevet negtet ham, og ikke en Æneste meddeler Noget om, at Ordet er negtet ham — havde gjort det til en taus Sag. Jeg kan saaledes nævne ved Navn flere Vidner, der ikke vide det Mindste om det. Det Hele var altsaa en lille Akt mellem de to Mænd. Ingen veed Besked om det, og saa kommer siden hele Historien om igjen hele Valgfredsen over, i Stedet for at vedkommende Kandidat dog kunde have sagt til Valgbestyrelsens Medlemmer: Dette er sket, De maa staae mig Ordet ved en Mellemkomst her, ellers nedlægger jeg Protest mod Valget og forfølger den. Havde den faldne Kandidat gjort det, og Ordet alligevel var blevet negtet ham, skulde jeg have været den Første til at forkaeste dette Valg. Men jeg ønsker, naar vi have dette Forhold liggende for os, at vi tage samtlige Medspillendes Forhold i Betragtning, og ligesom jeg bestemmer ønsker, at vi udtale os imod den Opfattelse, som Valgbestyrelsens Formand har gjort gjældende af § 35, for at Alle, der ellers handle i god Tro, og

ogaa de, der muligvis ikke ville handle i god Tro, kunne vide, hvad der er Folkethingets Mening, hvor der er Spørgsmaal om et Valgs Godkendelse, saaledes mener jeg paa den anden Side, at, naar der er Tale om i et saadant Tilfælde som dette, efter alle de her foreliggende Forhold, at negte et Valgs Godkendelse, maa vi ogaa statuere, at vi forlange af Kandidaten, at han ved Underretten ikke stillende acquiescerer, uden at Noget veed, hvad der er forefaldet, men at han nedlægger Protest for den Vedkommende og appellerer herind; thi saa ville vi i Reglen blive fri for den Slags Klager, thi de vilde blive afgjorte paa Tribunalen. Den anden Kandidat er i Reglen ikke fornøjet med, at noget Saadant sker, medens den vedkommende Kandidat ofte, ved frit at faae Ordet, kan tale sin Sag ihjel. Det regulerer sig gjerne saaledes af sig selv. Altsaa, hvis Vedkommende paa Stedet havde nedlagt Protest og sat sig imod Valget, vilde jeg udeimtingt have forfattet det, og jeg tilføier, at, var der ingen anden Udvei til at forelægge Folkethinget denne Afgjørelse og hævde Valgforhandlingens Frihed ved en Beslutning, saa, selv om det skulde have gjort mig ondt at gaa med til Forkastelsen, vilde jeg dog i saa Tilfælde have taget dette mindre Onde; men naar vi kunne skjelle mellem begge Dele paa den Maade, jeg har foreslaaet, forekommer det mig, at det er rigtigt. — Jeg har endnu en lille Bemærkning til den ærede Ordfører, og det er angaaende den sidste Del af mine Bemærkninger. Der fortæller den ærede Ordfører, at jeg har skrevet, at Formanden og den faldne Kandidat kunde blive enige om, at hin, Andre uafvidende osv. negtede den faldne Kandidat Ordet; men det staar der ikke, det er en fri Fortolkning. Der staar: Være enige om. Blot dette Faktum: Være enige om. I dette Tilfælde være de enige om, at den One har negtet Ordet til den Anden Andre uafvidende. At dette blotte Faktum altsaa skulde være tilstrækkeligt til at forkaste Valget, kunde føre til meget betænkelige Konsekvenser; det er det, jeg har sagt. — Jeg skal altsaa med disse Bemærkninger for min Part indlade Sagen til videre Forhandling; jeg antager ikke, at den er gaaet til Doms endnu. Jeg ønsker ikke at paavirke noget som helst Medlem her i Salen, jeg er kun glad ved, at jeg gennem Overveelse af dette Spørgsmaal er naaet dertil, at jeg tror at kunne give Enhver sit, og at kunne holde Bægtstaaalen lige ved mine to Beslutninger. Jeg bebrejder